

I

SEVEN CARDS, ONE DECK

JESUS OF NAZARETH

I

ÎSA — HÊZA BELAŞ DAYÎNÊ

SEMANTIC REALITY 2026 · FOUNDATIONS · 16

Her hêzeke cîhanê tişteki dixwaze. Dengê. Kirînek. Îmzeyek. Dilsoziyek. Berjewendiyek. Heta evîn jî, dema dikeve nav rêxistinan, zû an dereng hesabê pêşkêş dike.

Paşê hêzeke ecêb heye ku ji mantiqa danûstandinê direve. Belaş dayîn. Ew hêza herî kevn a cîhanê ye, û di heman demê de ya herî kêr tê fêmkirin.

Îsa ne destpêk bû, lê ew yê yekem bû ku zimanê peyvê bi kar anî û ew kir vegotîneke ku bikaribe bi serê xwe bimeşe. Wî artêş ava nekirin. Wî bank danemezrandin. Wî perestgeh venekirin. Wî ax dagir nekirin. Wî çîrokek afirand.

Û dema çîrokek têra xwe xurt dibe ku piştî vebêjê xwe jî bijî, tişteki çêdibe ku hêz yekser nas dike: bandor. Wê demê berjewendî çêbû. Ne berjewendiya hezkirina wî. Ne berjewendiya fêmkirina wî. Berjewendiya rêvebirina wî bêtir ku meriv neçar be pê re şer bike.

Wek vebêj, ev dîtina ku ez xeyal dikim e. Zilamek bi cilên dirêj. Bejindirêj. Bedew. Porê dirêj. Bê rih. Ew di nav qelebalixêke bi deng re dimeşe û, bêtir ku dengê xwe bilind bike, dîsa jî digihîje axaftinê. Ew ne bi her kesî re diaxive. Ew bi her yekî re diaxive. Peyvên kêr. Yên rast. Peyvên ku ferman nadin. Peyvên ku vedikin. Peyvên ku ji bêdengiyê bêtir deng dikin.

Pêxember bi vî awayî çêdibe. Ne dema ku kesek wî îlan dike. Dema ku mirov dest pê dikin behsa wî ji yên din re dikin.

Lê zilamên perestgehê dîtin ku tişteki diguhere. Hejmara beşdaran kêr dibû. Meraq diçû cihekî din. Bal jî. Û kê balê kontrol bike,

hêzê kontrol dike.

Ji ber vê yekê wan ew gazî qesrê kir. Bi awayekî fermî da ku fêma bikin ew kî ye. Di rastiyê de da ku fêma bikin ka wî çawa rawestînin.

Wî kirasê Ferîsiyan li xwe nedikir. Wî şaş li serê xwe nedikir. Wî nîşanên desthilatê hilnedigirtin. Û hê kêmtir jî wî ew rihê dirêj hebû ku formata serdest a wê serdemê nîşan dida.

Di lêpîrsînên xwe de wan hewl dan wî vegeşandin hundiya çeperê. Kategoriyekê bidin wî. Etiketê jê re bibînin. Wî bikin guhertoyekê biçûktir a tiştê ku berê nas dikirin. Lê ew her tim jî destê wan derdiket.

Û bersivê jî hemûyan zêdetir wisa xuya dike ku wek tîrekê di nav deman re derbas dibe: Çima tu li pûşê çavê min dinêrî, û xema darika di çavê xwe de naxwî?

Îşaret bi rih bû. Ji ber ku her hêz hûnguliyên yê din lêkolîn dike dema ku êdî nikare dijberiyên xwe biparêze. Bi pergala xwe wî derfeteke nû hînî mirovan kiribû: li derveyî formatê jîyan. Ne li dijî pergalê. Li derveyî wê. Ku pir xetertir e. Ji ber ku pergal dîzanin xwe li hember dijberan biparêzin. Lê ew zehmetiyê dikişînin ku kesekî fêma bikin ku bi tenê dev ji lîstina bi qaîdeyan wan berdide.

Siyaset paşê rîya xwe çû. Her tim wisa kiriye. Dema nikaribû wî bi şerê wekhev têk bibe, wê çeka herî kevn a cihanê bi kar anî: kêmkirin. Jê girtin. Biçûk kirin. Hêsan kirin. Raya giştî xistin ber bijardeyê ku berê hatibû kirin.

Peymana li meydana hat, wek ku her operasyoneke baş amadekirî tê. Bi kirasê demokrasiyê. Îsa yê bê rih, an Barabas yê bi rih. Azadî an format. Nepêşbînîbûn an aîdiyet.

Lîstik hêsan bû. Format serket. Wek ku hema hema her tim dike.

Lê tam di kêliya têkçûnê de, belaş dayîne xwezaya xwe ya rastîn nîşan da. Ji ber ku hêza kevneşopî bertek nîşan dide. Belaş dayîn fêm dike. Û wî bi hevokekê bersiv da ku hîn tu rêxistin, tu hukûmet û tu algorîtmaya nikare bi tevahî şîrove bike: Wan bibexşîne, ji ber ku ew hîn nizanin çi dikin.

Ew ne hincet bû. Ew teşhîs bû.

Şagirtên wî yê mayî kirin. Wan pirtûkek nivîsî. An belkî tişteki hê kêmdîtîtir. Wan vegotinek nivîsî ku karibe bi hezaran salan bijî. Bo her zimanî hatiye wergerandin. Di nav her çandê re derbas bûye. Ji aliyê her olê ve hatiye şîrovekirin. Li ser hatiye nîqaşkirin, jê hatiye hezkirin, hatiye berevajîkirin, ji nû ve hatiye nivîsandin, hatiye parastin û êrîş lê hatiye kirin. Û dîsa jî hîn li vir e. Tu beşeke şirketê qet nikaribûye bigihîje belavkirina wê. Tu rêxistina reklamê, domahiya wê. Tu logo, naskirina wê. Ji ber ku berhem di nav bazaran re diçin. Vegotin di nav mirovan re diçin.

Di vê dîtinê de kufr tune ye. Tenê mafê mutleq ê vegotinê heye. Mafek ku li derveyî bazarên wan, serbixwe û bêxem, digere. Û kî ne razî be, azad e ku li pirtûkên din bigere, ku li wir karibe çi formatê ku jê re çêtir tê bixwîne.

Ev, di dawiyê de, karta Îsa ye. Ne hêza zorê. Ne hêza pereyan. Ne hêza hukûmetê. Hêza belaş dayîne. Hêza yekane ku hîn digere heta piştî ku vebêje wê ji maseya lîstikê rabûye.

Ferdinando
Zilamê Gillette ✂